

подиръ мене, не ще да ходи въ темнотъ, но ще има свѣтлинѣ и животъ вѣчный. И гдѣто бѫда азъ, тамо ще бѫди и слѣгката ми.

Но ако искаме да вървиме подиръ Христа, то трѣбѫ да живѣеме тѣй, както проповѣдаха апостолите, и да държиме както наредиха свѣтите отци: защото Христосъ имъ даде власть, което скръзъ, да бѫде скръзано, а което разкръзъ, да бѫде разкръзано. И който слъша тѣхъ, той слъша Христа, а който съмъ отрече отъ тѣхъ, той съмъ отрича отъ Христа. За тѣй трѣбѫ да вѣрваме добрѣ, както проповѣдаха апостолите, и утвердиха съ много чудеса нашатъ православиѣ вѣръ, за които сме длъжни да търпиме и до смърть, ако стане нѣжда. Сега нѣма мъчители да убиватъ за християнскѣ вѣръ, само нїе да отсѣчиме отъ насъ тѣлесните угожденія, и грѣшните нечистоты, чи Богъ и за тѣхъ ще ни прослави въ царство небесное, както прослави мъчениците, и както просвети свѣтаго Атанасія, който претърпѣ много бѣды и гоненія, отъ еретиците за нашатъ православиѣ вѣръ. Ето кога сами видиме чи сичките праведници съмъ прославили заради своето търпѣніе, то не трѣбѫ да скорвиме отъ сиромашество, или друга бѣдѫ, но да съмъ радваме; защото ще имаме голѣмѣ заплатѣ въ царство небесное. За тѣй и нїе да търпиме сичките бѣды, които са слѣчаватъ намъ, и да не съмъ гнѣвиме на онъ, които ны озлобяватъ (укахаряватъ), но да ги обичаме: защото, тѣ като мѫчатъ нашето тѣло, тога съмъ спасава нашата душа, които ще получи за търпѣніето си голѣмы добрины отъ Бога, радость и веселіе, гдѣто ще са весели сѣкога съ господа нашего Іисуса Христа. Емѣже слава во всѣки вѣковъ, аминь.